

DROGKUTATÓ INTÉZET STRATÉGIAI IGAZGATÓJÁNAK BEMUTAKOZÁSA

DR. MOLNÁR ISTVÁN JENŐ PH.D.

Jogász, bűnmegelőzési szakértő, stratégiai igazgató

2008-ban végzett a Rendőrtiszti Főiskolán, summa cum laude minősítéssel, így pályafutását főhadnagyként kezdte meg a Budapesti Rendőr-főkapitányság III. kerületi Kapitányságán. A jogi egyetem elvégzését követően a Belügyminisztérium Nemzeti Bűnmegelőzési Tanácsának munkatársa, később stratégiai osztályvezetője lett. 2021-ben szerzett tudományos fokozatot a Nemzeti Közszerológati Egyetem Rendészettudományi Doktori Iskolájában, kutatási témája az építészeti bűnmegelőzés hazai alkalmazhatóságának vizsgálata, amellyel kapcsolatosan CPTED szakértői oklevelet szerzett az USA-beli Springfield városában, a National Institute of Crime Prevention (NICP) által szervezett képzésen.

2018-ban alapította meg néhány kollégájával a Biztonságos és Élhető Városokért Egyesületet, amelynek azóta is alelnöke.

Jelenleg a Nemzeti Közszerológati Egyetem Rendészeti Magatartástudományi Tanszékének oktatója, elsősorban rendészeti kommunikációt, konfliktuskezelést oktat.

A fentieken túl UEFA B licenccs labdarúgó edzőként fiatalokkal foglalkozik, s 2021-től a Magyar Labdarúgó Szövetség felkérésére részt vesz az edzőképzésben, a gyermekvédelmi és bűnmegelőzési ismeretek oktatása révén.

Kedves Jenő, a fenti leírásból kitűnik, hogy kiemelt fontossággal bír számodra a bűnmegelőzés. Ennek melyik területe az, ami legközelebb áll hozzád?

Korábban a Belügyminisztériumhoz tartozó Nemzeti Bűnmegelőzési Tanács stratégiai osztályvezetője voltam, így a Nemzeti Bűnmegelőzési Stratégia minden sora ismert számomra. A prioritások között külön került nevesítésre a gyermek- és ifjúságvédelem, amelynek bevezető részében a jogalkotó úgy fogalmazott, hogy a gyermekek és a fiatalok védelme, illetve nevelésük célja, hogy a társadalom hasznos tagjaivá váljanak, amely az egész társadalom és az állam egyik legfontosabb feladata és értéke is egyben. Számomra ez alapfilozófiává és személyes küldetéssé vált, mivel magam is hiszem, hogy a nemzetünk és az emberiség jövőjének is záloga az olyan generációk felcseperedése, amelyek tagjai képesek döntést hozni, nemet mondani, bírnak én- és önvédő mechanizmusokkal, továbbá rezilienciaképességük is fejlett. Mindennek elérése nemes és egyben küzdelmes feladat is, amely a társadalmat alkotó minden felnőttre olykor édes, néhol pedig nyomasztó terhet ró.

A jó hír, hogy a fiatalok megszólításának számtalan módja van, így újra és újra lehetséges a szakmai megújulás. A legnagyobb kihívás a XXI. század Információs Korában talán éppen az, hogy megtaláljuk az online és az offline térben is azokat a csatornákat, amelyeken keresztül hatékony és eredményes párbeszédet folytathatunk a jövő Alfa és I-generációjának tagjaival. A nehézséget ugyanakkor nemcsak a közvetítő közegek azonosítása, hanem a fiatalokat érintő veszélyek széles tárháza is jelenti, amelybe magától értetődően, ma már sokszor egész fiatal korban beletartozik a kábítószer-fogyasztás is. Nemrég jártunk egy rehabilitációs központban, ahol találkoztunk 12 éves függővel is, de hallottunk 11 éves fiúról is,

akit túladagolás utáni újraélesztést követően vártak az intézménybe.

Tennivaló tehát van bőven, a mi feladatunk minél több módszert és eredményt felmutatni, amellyel a területen lévő szakemberek még produktívabb munkát végezhetnek.

Szakmai identitásod meghatározásakor mi az, amit kiemelten fontosnak tartasz elmondani?

Az állandó fejlesztésben és a szinergiateremtésben hiszek. Úgy vélem, hogy ma már van annyi megosztott tudás és tapasztalat, hogy az egyén és a közösség is folyamatosan újabb és újabb tudás birtokába juthasson, ennek hátulütője, hogy a XXI. században nehéz önmagában novummal előállni. Meglátásom szerint új dolgok manapság leginkább akkor születnek, ha multi- és interdiszciplináris megközelítésben vizsgálunk egy-egy témát, ami pedig nem más, mint szinergiateremtés. Úgy vélem, hogy a profilaxis és a kutatás területén is csak úgy juthatunk előbbre, ha folyamatosan keressük az összefüggéseket, s nem pazarlunk időt már feltalált dolgok vizsgálatára. Természetesen mindig fordulnak elő duplikációk, de az eredményes munka alapja a rendelkezésre álló erőforrások minél energia- és költséghatékonyabb felhasználása. A folyamatos fejlesztés mellett szerzett, összefüggéseken alapuló tudás pedig pont ezt segíti és teszi lehetővé.

A Drogkutató Intézetben végzett munkád során hogyan tervezed kamatoztatni/alkalmazni eddigi tapasztalataid?

A kábítószeres kezeléssel kapcsolatos munkára több szemüvegen keresztül tudok tekinteni. Egyrészt látom a fogyasztót rendőrként, amikor még nyomozóként hallgattam ki fiatalokat, s olykor megrémülten ültek velem szemben, a jövőjükön izgulva. Másrészt jogászként érzékelem a kábítószer kérdéskörét érintő normatív nehézségeket, amelyek

szinte valamennyi szakterület munkafolyamataira hatást gyakorolnak. Harmadrészt kutatóként megfogalmazódik bennem ezernyi kérdés, amelyre jó lenne választ kapni, hogy azzal segíthessük a szakemberek munkáját. Amire felkérést kaptam, hogy ezt a sok szemüveget folyamatosan váltva irányítsam az Intézet munkáját, alkossam meg stratégiáját. Az előzőekben már említettem, stratégiai vezető voltam a Belügyminisztériumban, épp ezért azt gondolom, hogy az ott szerzett tapasztalatokat fogom tudni leginkább kamatoztatni, mely révén a sok-sok tudományterület és feladat között szinergiát tudunk teremteni.

Milyen terveid vannak az Intézet jövőjére nézve? Lesznek-e újítások?

Az Intézet meglehetősen fiatal, így a jövőjét tekintve óriási lehetőségek előtt állunk. Csak rajtunk, azaz a jelenlegi csapaton múlik, hogy milyen irányba tudunk továbbhaladni. Az én személyes célom az, hogy az Intézet kivívja magának azt az elismerést és megbecsülést, amely azon a tényen alapulhat a jövőben, hogy segíteni tudunk a hazai szakembereknek. Ehhez első körben szükség volt a feladatok újrastrukturálására, ami egy elfogadott stratégia tervben már meg is történt. Új célként került meghatározásra, hogy a jövőben a kutatások mellett még nagyobb hangsúlyt fektessünk az online kommunikációra és tájékoztatásra, de az idei évtől lesznek saját prevenciós programjaink is, azzal a céllal, hogy megvizsgálhassunk a működő és hatékony módszereket.

Újításként fogalmaztuk meg az új stratégiánkban, hogy közvetlenebb formában kell mind a fiatalokkal, mind az érintett szereplőkkel találkozni, ebből adódóan több szakmai "kirándulást" is tervezünk. Ilyen volt például a XIII. kerületi Prevenciós Központ szabadulósobájának megtekintése, de tervezzük idén fesztiválokon történő megjelenésünket és egyéb rendezvények szervezését is.

A 2022-es esztendő egyik nagy kihívása a nemzetköziesedés, egyrészt szeretnénk külföldi konferenciákon és tanulmányi utakon részt venni, másrészt célunk neves külföldi szakemberek konferenciáinkra történő meghívása.

Fontos újítás lesz az is, hogy a Magyar Drogfigyelő című folyóiratunk új köntösbe bújjik és egy még emészthetőbb, még közérthetőbb és talán fiatalosabb újságként jelenik majd meg a jövőben. Tematikus részei lesznek, mindig találkozhatunk majd egy-egy szakemberrel készített interjúval, havi aktualitásokkal, programajánlókcal, s reményeink szerint áprilistól a rendőrség is csatlakozik egy-egy érdekes sztori megosztásával.

Eddigi meglátásaid alapján van-e bármi felmerülő nehézség az Intézet tevékenységével kapcsolatban?

Kutatni sosem könnyű, elsősorban adatok kellene hozzá, ezeknek a begyűjtése minden bizonnyal nem lesz minden esetben egyszerű. De pozitív vagyok, jó a csapatunk, a vezetők részéről egyértelmű a támogatás, így nincs más feladatunk, mint folyamatosan ötletekkel előállni, s minél szélesebb körben adatokhoz, mintavételi lehetőségekhez jutni.

Kikkel szeretnétek együtt dolgozni, együttműködni?

Ha egyszerű választ szeretnék adni, akkor mindenkivel, aki érintett a témában és szeretne szakmai kooperációban részt venni. Kissé részletesebben, számítunk az Országos Polgárőr Szövetségre, a rendőrségre, különféle civil szervezetekre, rehabilitációs központokra, valamint az önállóan tevékenykedő szakemberekre is. 2022-ben várhatóan lesz egy nagy projektünk a Mathias Corvinus Collegiummal, ennek részletei kidolgozás alatt állnak.

Kiket tartasz célközönségnek az Intézet munkássága kapcsán?

Alapvetően két csoportra tudom osztani a célközönségünket: egyrészt szeretnénk az online platformjainkon a nem szakmai szereplők, vagyis a téma iránt csak érdeklődők számára közérthető, hiteles és könnyen hozzáférhető tartalmakat gyártani, másrészt igyekszünk a szakmában dolgozókat megszólítani, eredményeinkkel támogatni őket, valamint biztosítani a szakmai megújulás lehetőségét. Tudjuk, hogy ez nem egyszerű, sőt, kifejezetten nehéz feladat, de kutatóintézetként más célunk nem lehet, mint hogy cikkeinkkel, publikációinkkal segítsük a tényleges munkát.

Meg tudsz fogalmazni az Intézet számára egy missziós mondatot a 2022-es évre vonatkozóan?

Lehet, hogy ez nem csak erre az évre szól, de talán a „**Tudománnyal a tiszta tudatért!**” felkiáltás foglalja össze leginkább Intézetünk misszióját, egyelőre ezt tekintem állandó célkitűzésnek!